

УДК 378.14:[008+7.06]:378.4(477.72)

DOI: <https://doi.org/10.33989/2226-4051.2024.30.320967>

Лідія Лимаренко, м. Херсон

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-2901-8429>

Діана Кузякіна, м. Херсон

ORCID: <https://orcid.org/0009-0008-7715-0919>

РЕПРЕЗЕНТАЦІЯ СИНТЕЗУ МИСТЕЦТВ У КУЛЬТУРНО-МИСТЕЦЬКИХ ПРОЄКТАХ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

У статті йдеться про синтез мистецтв у культурно-освітній практиці вишів. Проаналізовано дослідження українських науковців щодо висвітлення різних проблем взаємодії та синтезу мистецтв у сучасній освіті. Обґрунтовано, що без глибокого розуміння феномену синтезу мистецтв неможливо сформулювати в студентів естетичного ставлення до мистецтва та цінностей, розвинути їхню здатність до культуротворчості. Феномен «синтез мистецтв» у культурно-мистецькому проєкті визначено як створення якісно нового художньо-педагогічного явища, а авторський культурно-мистецький проєкт – як важливий інструмент популяризації культурних і мистецьких надбань. Доведено, що створення культурно-мистецького проєкту в форматі відеоконтенту вимагає від здобувача скоординованих зусиль задля досягнення цілісності нового творчого продукту. Окреслено етапи створення проєктів, які яскраво презентували ефективність застосування різних підходів до синтезу мистецтв.

Ключові слова: професійна підготовка художньо-педагогічних і мистецьких кадрів; художня творчість; синтез мистецтв; культурно-мистецькі проєкти; відеоконтент; закономірності синтезу мистецтв.

Постановка проблеми. Невід’ємною складовою простору медіакультури, сучасних арт-практик здобувачів вищої освіти України, стає синтез мистецтв, його динамічні прояви та суттєві художні трансформації, які відображаються в цілісних естетико-художніх концепціях і новітніх технологіях, синтезуючи техніки й оригінальні креативні механізми творення актуальних культурно-мистецьких продуктів. Ретельне вивчення та глибоке осмислення еволюції синтезу мистецтв сприяють створенню нових художніх форм, а також позначаються на формуванні культури, естетичних уподобань і смаків особистості.

Логічно, що дослідження синтезу мистецтв є на сьогодні важливим напрямом наукових пошуків, які впливають на розвиток

естетичної теорії, мистецтвознавства, педагогіки та сучасних культурологічних практик. Наукові розвідки, присвячені синтезу мистецтв у сфері естетики, дають змогу глибше зрозуміти принципи естетичної єдності та гармонії. Мистецтвознавчі дослідження відкривають нові горизонти для аналізу творчості митців і мистецьких явищ. У педагогіці вони сприяють розробці інноваційних методів навчання на основі міждисциплінарного та інтегративного підходів. Сучасні культурологічні практики, збагачені результатами цих досліджень, стають більш гнучкими й адаптивними до нових викликів глобалізованого світу. Тож вважаємо, що практику створення культурно-мистецьких проєктів в освітньому процесі закладів вищої школи доцільно осмислювати через синтез різних видів мистецтв.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Різноманітні аспекти використання мистецтва, його взаємодії та синтезу у сфері естетичної освіти з метою професійної підготовки художньо-педагогічних і мистецьких кадрів досліджували Р. І. Безугла, Н. В. Владимірова, О. В. Малицька, Л. М. Масол, О. М. Олексюк, О. М. Отич, О. П. Рудницька, І. О. Ушакова, Г. П. Шевченко, О. П. Щолокова та ін.

Вагомий науково-педагогічний доробок щодо взаємодії та концепції синтезу мистецтв у контексті мистецької освіти, ґрунтовного вивчення культуротворчого впливу мистецтва на розвиток особистості, зокрема, на культуру майбутніх фахівців, залишила професорка О. П. Рудницька (2005). Вона довела, що вплив культури на людину є інтегральним фактором її соціалізації, індивідуальним результатом опанування культурних цінностей суспільства. Професійна підготовка здобувачів вищої освіти на засадах культурологічних концепцій О. П. Рудницької допомагає створити унікальне середовище, в якому студентська молодь розвиває свої творчі здібності, вчиться глибоко аналізувати та інтерпретувати мистецькі твори, що значно збагачує їхній досвід.

Українська вчена О. М. Отич (2009), досліджуючи теоретичні й методичні засади використання мистецтва в системі розвитку творчої індивідуальності майбутнього педагога професійної школи, глибоко осмислює мистецтво як феномен художньої творчості. Дослідниця, ґрунтуючись на науковій спадщині І. А. Зязюна й О. П. Рудницької, зазначає, що синтез мистецтв відкриває широкі можливості для співтворчості реципієнта з автором мистецького

твору, що потребує розвитку його готовності до художнього сприйняття, здатності до творчого спілкування з мистецтвом.

О. В. Малицька (2020) визначає умови, за яких зміст та організація мистецької освіти майбутніх учителів на основі синтезу мистецтв буде гармонійною системою їхнього фахового становлення, а в майбутньому дозволяє студентам реалізовувати інтегративний підхід у процесі власної діяльності.

І. О. Ушакова (2021) диференціює поняття «синтетичні мистецтва» та «синтез мистецтв». На її переконання, онлайн-навчання спонукали викладачів до пошуку нових методик. Урізноманітнення підходів і методів в освітньому процесі, зокрема використання можливостей синтезу мистецтв, стає засобом розв'язання нагальних навчальних і виховних проблем. Не можна не погодитися з думкою вченої про те, що завдяки комбінуванню дидактичних підходів і методів, синергії науки та мистецтва сучасна освіта реагує на суспільні виклики цифрової доби.

У межах окресленої проблематики важливими для нас є матеріали регулярної Міжнародної наукової конференції «Синтез мистецтв у сучасних соціокультурних процесах», що проводяться на базі Національної Академії мистецтв України в м. Києві. Вчені розглядали надзвичайно актуальні питання, зокрема мистецтво як рефлексія соціокультурних потрясінь; синтез мистецтв у розвитку світового культурного простору ХХІ століття, світовий і вітчизняний досвід інтеграції новітніх технік і технологій у сучасний культурно-мистецькій простір тощо.

Узагальнення проаналізованих досліджень, матеріалів конференцій, публікацій українських науковців, дозволяє зробити висновок, що в сучасній освіті особливе значення має проблема взаємодії та синтезу мистецтв, без глибокого розуміння якого неможливо сформулювати естетичного ставлення особистості до мистецтва та цінностей, розвинути здатність студентської молоді до творення культури.

Метою статті є дослідження репрезентації синтезу мистецтв у культурно-мистецьких проєктах, створених магістрами Херсонського державного університету в реаліях російського вторгнення в Україну.

Методи дослідження. Задля досягнення поставленої мети нами використано такі загальнонаукові методи: теоретичний аналіз наукових публікацій для розкриття сутності феномену

«синтез мистецтв», осмислення художніх та інформаційних текстів у сценаріях культурно-мистецьких проєктів; спостереження за художньо-творчою діяльністю здобувачів вищої освіти; порівняльний культурологічний аналіз застосування синтезу мистецтв у сучасних художніх практиках; систематизація та узагальнення досвіду репрезентації синтезу мистецтв у культурно-мистецьких проєктах майбутніх фахівців галузі культури.

Виклад основного матеріалу. Загальновизнаним фактом є використання синтезу різних мистецтв у педагогіці вищої школи. Внутрішньою основою будь-якого поєднання мистецтв є високий рівень художньо-творчої діяльності людини, який виявляється у глибокому смисловому сприйнятті, постійному самовдосконаленні та самореалізації особистості. Така діяльність реалізується в різноманітних художніх формах через взаємодію та синтез мистецтв, завдяки чому абсолютно несхожі види творчості можуть об'єднатися в цікаву, правдиву й переконливу органічну цілісність.

Однією з форм художньої творчості здобувачів вищої освіти є культурно-мистецький проєкт, який ми трактуємо як складний, багатоаспектний процес творчої міжособистісної взаємодії, спрямованої на досягнення певної мети, що обмежена місцем, часом і ресурсами (Лумаєнко, 2023, р. 93).

Синтез мистецтв ми визначаємо як процес створення органічної художньої цілісності, що не є простим механічним об'єднанням різних видів мистецтв. Це органічний сплав, компоненти якого, володіючи певним ступенем відносної самостійності, зберігаючи свою мову та художні коди, набувають нових якостей і значень, котрих не було в жодному з мистецтв до їх поєднання. Вони підпорядковуються загальному ідейному задуму твору, результатом чого стає нова художньо-синтетична реальність – цілісний витвір мистецтва, що має унікальні риси та художню цінність (Лимаренко, 2014).

На наше глибоке переконання, проблему синтезу мистецтв цікаво розглядати саме на прикладі культурно-мистецького проєкту, який є своєрідним інструментом пізнання різних мистецтв. Його використання в освітньому процесі дозволяє здобувачам опанувати зміст майбутнього проєкту в усій його цілісності, зрозуміти єдину логіку та закони художньої творчості, збагатити знання про єдність історико-культурного процесу і про якісну своєрідність кожного окремого виду мистецтва. Отже,

«синтез мистецтв» у культурно-мистецькому проєкті – це створення якісно нового художньо-педагогічного явища як важливого інструмента популяризації культурних і мистецьких надбань. Однак синтез у проєктах допускає ще й іншу інтерпретацію – синтез мистецтва режисера, актора, художника, музиканта, хореографа.

За результатами аналізу культурно-мистецьких проєктів студентів-магістрантів його можна визначити і як синтетично складне мистецтво, яке є унікальною, живою формою творчості, де взаємодіють види мистецтва – реальні форми художньо-творчої діяльності, що різняться між собою способом втілення художнього змісту, специфікою творення художнього образу. Проте слід пам'ятати, що синтез мистецтв у проєкті можливий лише тоді, коли кожен із мистецтв буде виконувати певну функцію.

Найголовнішою складовою проєкту вважаємо *драматургію сценарію* майбутнього культурно-мистецького продукту. Це можуть бути художні та інформаційні (події, факти) тексти. Драматургія наділяє проєкт ідейним змістом і засобом виразності – словом (художнім та інформаційним). Водночас сценарій визначає не лише ідейний зміст творчої діяльності, а й художню технологію його втілення, сприяє розвитку творчих навичок здобувачів, відшліфовує творчий метод кожного.

Наступним видом мистецтва, що тісно взаємодіє зі сценарним матеріалом, є *музика*, яка впливає на емоційну сферу як митця, так і глядача. Необхідно пам'ятати, що музика як вид мистецтва повинна органічно вплітатися у тканину проєкту, підпорядковуватися драматургічному матеріалу. Влучний і яскравий музичний образ завжди допомагає розгортанню дії. Інколи музика передає думки й почуття яскравіше за слова.

Загальноновизнано, що культурно-мистецький проєкт – мистецтво видовишне, зорове – спирається на *образотворче мистецтво*. Сценографія – мистецтво творення зорового образу дійства за допомогою декорацій, сучасних новітніх відеотехнологій, костюмів, світла, постановочної техніки. Завдання здобувача-магістра як художника-постановника – знайти нову концепцію подання драматургії (сценарію) художніми і технічними засобами, які допоможуть яскраво передати ідею, настрій, атмосферу, тобто глибше розкрити зміст і надзавдання проєкту. Таким чином, сценографія є важливим компонентом проєкту, його просторового

вирішення, яке вибудовується за законами візуального естетичного сприйняття дійсності. Сценографія в структурі цілісного образу проєкту визначає його візуальну значущість, пов'язує ідеї й почуття, послуговується спільною мовою різних видів мистецтва.

Не менш важливе значення в культурно-мистецькому проєкті має *хореографія*, яка передає найглибшу правду людських почуттів, розкриває характери героїв, події життя. Танець втілює красу людини в реальній пластиці, передає різноманітні стани її душі. Хореографія за своєю природою є синтетичним видом мистецтва, у якому поєднується музика (супровід, музичний образ), література (сюжетна основа танцю – лібрето), декоративно-прикладне мистецтво, живопис (декорації, відеоматеріали, костюми, реквізит), танець (поетично осмислені, організовані у часі та просторі рухи й пози тіла людини). У проєктах, хореографія підпорядкована загальному задуму і є частиною сценічної дії, з її ритмом, характером й атмосферою. Вона сприяє розкриттю задуму драматурга, сценариста і режисера, допомагає виконавцям-акторам більш повно розкрити свої образи, ідейний зміст культурно-мистецького проєкту. Танець має дійову, психологічну, емоційну, естетичну основу і тому виконує багато функцій.

У авторських проєктах здобувачі активно використовують інноваційні *відеотехнології*, що в умовах війни є дуже розповсюдженими і стали невід'ємною частиною віртуального простору (Лимаренко, 2023, с. 11). У педагогічних реаліях сьогодення відеоматеріали все більше впроваджуються в освітній процес, завдяки чому здобувачі експериментують, відшукують нові творчі підходи та створюють унікальні художні форми. Вміння запроваджувати новітні технології, які нам надає мистецтво кіно та технічні можливості сучасних iPhone, радикально впливають на динаміку художньо-творчого процесу. Вершення складних сюжетів є джерелом розмаїття сучасних видів і креативних форм художньої практики як професіоналів, так і студентської молоді.

Завершуючи огляд видів мистецтв у культурно-мистецьких проєктах здобувачів, слід підкреслити, що результатом їхньої діяльності є створення цілісного проєкту як репрезентації синтезу мистецтв, як унікальної «живої» форми творчості, де взаємодіють види мистецтва – реальні форми художньої творчості, які відрізняються між собою способом втілення художнього змісту, специфікою творення художнього образу. Всі компоненти проєкту

підпорядковуються загальній ідеї. Тож, синтез мистецтв реалізується в художньому образі або системі образів, об'єднаних стилем, задумом і виконанням.

Свого часу, досліджуючи проблему синтезу мистецтв як ефективного засобу підготовки майбутнього педагога на прикладі художньо-творчої діяльності фахівців у студентському театрі, нами були визначені певні закономірності використання синтезу мистецтв у театрі (Лимаренко, 2014, с. 63–64). Їх доцільно враховувати під час роботи над культурно-мистецьким проектом, а саме:

1. Синтез як органічне поєднання видів мистецтва можливий лише за дотримання головної умови цього процесу – кожен вид мистецтва має виконувати конкретну функцію в контексті певного проекту.

2. Активне залучення здобувачів вищої освіти до використання синтезу мистецтв як особливого типу художньої творчості має відбуватися в освітньому процесі через створення різних проєктів, заснованих на міжвидовій та комплексній взаємодії видів мистецтва задля створення єдиного художнього цілого.

3. Досвід використання синтезу мистецтв як ефективного засобу педагогічних дій і культурної практики набувається лише за системного ознайомлення студентів з усіма видами мистецтв і засвоєння ними різних видів художньої творчості.

4. У процесі створення культурно-мистецького проєкту як форми художньої творчості здобувачам доцільно розглядати синтез мистецтв як художню інтеграцію – процес органічного поєднання, взаємодії, комплексу та синтезу мистецтв, спрямований на актуалізацію знань про мистецтво, дійсність і природу. Глибина цих знань і використання системних зв'язків у практичній діяльності створюють якісно новий мистецький продукт, що всебічно відображає навколишню дійсність і формує цілісний художній образ як частину загальної картини світу. Художня інтеграція, відповідно до її триєдиної сутності (істина, краса, добро), сприяє цілісному розвитку у студентів естетичного досвіду як універсальної інтегративної якості людини, зосібна фахівців сфери культури.

5. Усвідомлене застосування синтезу мистецтв в освітньому процесі поступово перетворює здобувача вищої освіти на суб'єкта художньої творчості, розширює його кругозір, сценічно-педагогічні знання, вміння та навички, надає йому впевненості. Інтегративний

підхід є прогресивним напрямом у професійній підготовці майбутніх фахівців культури.

Слід зазначити, що при створенні культурно-мистецьких проєктів здобувачі дотримуються таких етапів:

- визначення актуальної тематики та креативної ідеї;
- добір матеріалу для написання сценарію, його композиційна побудова та детальний письмовий виклад;
- пошук і визначення відповідної, влучної художньої форми для подання змісту майбутнього заходу;
- авторсько-режисерський задум втілення розробленого сценарію в цілісний мистецький витвір, що генеруватиме нову, цінну інформацію та матиме суспільно-культурну значущість (Лимаренко, 2024, с. 80).

Працюючи над створенням проєктів, ми спостерігали та аналізували художньо-творчу діяльність майбутніх культурологів, учителів хореографії, музики, вокалу та образотворчого мистецтва. У результаті нашого дослідження було з'ясовано деякі особливості, що пов'язані з реаліями російсько-української війни та з фаховим спрямуванням здобувачів. У межах одного культурно-мистецького проєкту у форматі відеоконтенту (в умовах дистанційного навчання) студентська молодь використовувала різні підходи до поєднання мистецтв відповідно до свого фаху.

Майбутні вчителі хореографії репрезентували синтез мистецтв у своїх проєктах переважно через хореографічні композиції, які органічно поєднували танець з музикою та візуальними образами, одночасно, підсилюючи виразність сценічного дійства словом. Хореографічні композиції базувалися на класичному, народному та сучасних танцях різних стилів. Філософське осмислення поєднання виразних рухів і музики дозволив створювати інноваційні синтети мистецтва.

Вчителі музики та вокалу здебільшого зосереджувалися на інструментальних і вокальних творах, які підсилювали сприйняття драматургії проєкту та створювали його емоційний фундамент. Вони експериментували з різними музичними жанрами: від класичної музики до сучасної популярної, що забезпечило різноманітність емоційних вражень.

Учителі образотворчого мистецтва інтегрували різні види мистецтва через використання шедеврів живопису та графіки, акцентуючи візуальний аспект культурно-мистецького проєкту.

Вони вдало поєднували музику і слово, що допомагало досягати більш глибоких візуальних і емоційних ефектів. Здобувачі особливу увагу приділяли колористиці та композиції, що підсилювало загальний художній вплив проєкту.

Діяльність магістрів-культурологів була спрямована на реалізацію художньої та інформаційної функцій драматургії проєкту, що дозволило створити різнопланові й концептуально змістовні твори. Культурологи поєднували всі види мистецтва для створення цілісного художнього продукту. Вони інтегрували літературні, музичні, візуальні, хореографічні та театральні елементи, щоб максимально розкрити змістові та емоційні аспекти сценарію. Синтетичний підхід не лише збагачував художню цінність проєкту, а й надавав йому додаткового смислу, дозволяючи як авторам-творцям, так і глядачам зануритися в символічне осмислення культурно-мистецького продукту.

З огляду на викладене вище стає очевидним, що синтез мистецтв у культурно-мистецьких проєктах – це процес інтеграції різних видів мистецтва (літератури, живопису, музики, хореографії, кіно) в межах одного проєкту з метою створення багатогранного і цілісного художнього твору. У таких проєктах різні види мистецтв взаємодіють, взаємодоповнюють один одного, зберігаючи самостійність, підсилюючи емоційний і естетичний вплив на аудиторію. Це дозволяє розширити межі традиційних форм мистецтва, створюючи нові, інноваційні виразні засоби, які можуть включати сучасні технології, цифрові медіа та інші форми креативного вираження.

Висновки. Таким чином, зважаючи на аналіз та узагальнення результатів практики створення культурно-мистецьких проєктів здобувачами другого (магістерського) рівня вищої освіти Херсонського державного університету, можна зробити такі висновки:

- синтез мистецтв є важливим і потужним засобом професійної підготовки майбутніх фахівців у галузі культури, який забезпечує їхній естетичний розвиток, активізує внутрішні сили та духовно-творчий потенціал, стимулює креативне мислення, дозволяє інтегрувати різні види мистецтв і створювати якісно нові художні форми та культурно-мистецькі доробки, сприяючи самовизначенню у практичній діяльності;

- у синтезі мистецтв активно використовуються сучасні технології (інформаційно-комунікаційні, цифрові, інтерактивні платформи), що дає змогу здобувачам експериментувати з новими

формами художньої виразності та новітніми підходами до створення високоякісного культурно-мистецького продукту;

- у ході створення культурно-мистецьких проєктів студентська молодь набуває знань, навичок і вмінь самостійного використання і творчої презентації синтезу мистецтв в освітньому процесі, а в майбутньому – у професійній діяльності;

- репрезентація синтезу мистецтв відбувається через глибоке осмислення теоретичних знань, набутих практичних умінь за умов урахування закономірностей і сучасних особливостей використання досліджуваного феномену в культурно-мистецьких проєктах.

Загалом констатуємо, що проєкти продемонстрували не лише високий рівень художньо-творчої активності магістрів, а й їхню здатність адаптуватися до нових умов. Саме синтез мистецтв в освітніх арт-практиках став запорукою створення якісних культурно-мистецьких проєктів у формі відеоконтенту, який висвітлює важливі й болючі теми сучасності.

Перспектива подальших досліджень вбачається у вивченні мистецької рефлексії здобувачів вищої освіти під час створення культурно-мистецьких проєктів-відеоконтентів.

Список використаної літератури

- Безугла, Р. І. (2020). Феномен синтезу мистецтв в контексті сучасних перформативних практик. В кн. *Синтез мистецтв у сучасних соціокультурних процесах*: зб. тез міжнар. наук. конф. (с. 9-11). Київ.
- Владимирова, Н. В. (2020). Динаміка змін явища синтезу мистецтв у площині драматичного театру. В кн. *Синтез мистецтв у сучасних соціокультурних процесах*: зб. тез міжнар. наук. конф. (с. 14-16). Київ.
- Лимаренко, Л. І. (2014). Закономірності використання синтезу мистецтв у виставах студентського театру. *Проблеми підготовки сучасного вчителя*, 10 (ч. 3), 60-65.
- Лимаренко, Л. І. (2023). Результативність упровадження сертифікатної програми «Організація та режисура культурно-мистецьких проєктів» під час війни. *Вісник Маріупольського державного університету. Філософія, культурологія, соціологія*, 27, 7-15.
- Лимаренко, Л. І. (2024). Синергія духовності та творчості у студентських культурно-мистецьких проєктах. *Естетика і етика педагогічної дії*, 29, 76-88.
- Малицька, О. В. (2020). Синтез мистецтв як інновація в процесі професійної підготовки майбутніх учителів початкової школи. *Педагогічні науки*, 3, 329-334.
- Отич, О. М. (2009). *Мистецтво у системі розвитку творчої індивідуальності майбутнього педагога професійного навчання: теоретичний і методичний аспекти*: монографія. Чернівці: Зелена Буковина.
- Отич, О. М. (2011). *Розвиток творчої індивідуальності студентів професійно-педагогічних навчальних закладів засобами мистецтва*: монографія. Чернівці: Зелена Буковина.
- Рудницька, О. П. (2005). *Педагогіка: загальна та мистецька*: навч. посіб. Тернопіль: Навчальна книга – Богдан.

Ушакова, І. О. (2021). Інтеграційний потенціал синтетичних мистецтв у формуванні культури особистості на заняттях з гуманітарних дисциплін. *Духовність особистості: методологія, теорія і практика*, 3 (102), 333-345.

Lymarenko, L. (2023). Spiritual values of student youth in today's realities: analysis of cultural and artistic projects. *Естетика і етика педагогічної дії*, 28, 89-99.

Lidiia Lymarenko, Diana Kuziakina

REPRESENTATION OF THE SYNTHESIS OF THE ARTS IN CULTURAL AND URBAN PROJECTS OF HIGHER EDUCATION STUDENTS

The article highlights the relevance of using the synthesis of arts in the professional training of future specialists, especially in the field of educational and cultural practice of higher education institutions. The research of Ukrainian scientists regarding the coverage of various aspects of the problems of interaction and synthesis of arts in the modern education system is analyzed. The author substantiates that without a deep understanding of the phenomenon of "synthesis of arts", its dynamic and essential transformations, it is impossible to form an aesthetic attitude to art, to the artistic mastery of the values of the surrounding world, and to develop the ability of student youth to become a creator of culture through the creation of author's high-quality cultural and artistic projects. It has been proven that the creation of a cultural and artistic project in the format of video content requires the highest coordinated efforts of the interaction of various types of art for the integrity of the new creative product. The phenomenon of "synthesis of arts" in the cultural and artistic project is defined as the creation of a qualitatively new artistic and pedagogical phenomenon, and the author's cultural and artistic project is defined as an important tool for the popularization of cultural and artistic assets. The following stages of project creation are outlined: determining a relevant topic and creative idea; selecting material for writing a script, its compositional structure and detailed written presentation; searching for and determining a suitable, apt artistic form for presenting the content of the upcoming event; the author's and director's idea of implementing the developed script into a holistic artistic work that will generate new, valuable information and have social and cultural significance. Attention is focused on those regularities that should be considered when creating a new cultural and artistic idea of the project. It was concluded that in student video content projects, different types of art actively interact and complement each other, maintaining their independence and enhancing the emotional and aesthetic impact on the audience. This approach allows us to expand the boundaries of traditional art forms, creating new expressive means that can include modern technologies, digital media and other forms of creative expression, and vividly presented the effectiveness of using different approaches to the synthesis of arts to create innovative cultural and artistic products.

Keywords: *professional training of artistic and pedagogical and artistic personnel; artistic creativity; synthesis of arts; cultural and artistic projects; video content; patterns of synthesis of arts.*

References

Bezuhla, R. I. (2020). Fenomen syntezy mystetstv v konteksti suchasnykh performatyvnykh praktyk [The phenomenon of the synthesis of arts in the context of contemporary performative practices]. In *Syntezy mystetstv u suchasnykh sotsiokul'turnykh protsesakh* [Synthesis of arts in modern socio-cultural processes]: zb. tez mizhnar. nauk. konf. (pp. 9-11). Kyiv [in Ukrainian].

- Lymarenko, L. I. (2014). Zakonomirnosti vykorystannya syntezu mystetstv u vystavakh studentskoho teatru [Regularities of using the synthesis of arts in student theater performances]. *Problemy pidhotovky suchasnoho vchytelya [Problems of training a modern teacher]*, 10 (ch. 3), 60-65 [in Ukrainian].
- Lymarenko, L. I. (2023). Rezultatyvnist uprovadzhennya sertyfikatnoyi prohramy «Orhanizatsiya ta rezhysura kulturno-mystetskykh proyektiv» pid chas viyny [The effectiveness of the implementation of the certificate program "Organization and direction of cultural and artistic projects" during the war]. *Visnyk Mariupolskoho derzhavnogo universytetu. Filosofiya, kulturolohiya, sotsiolohiya [Bulletin of Mariupol State University. Philosophy, Cultural Studies, Sociology]*, 27, 7-15 [in Ukrainian].
- Lymarenko, L. (2023). Spiritual values of student youth in today's realities: analysis of cultural and artistic projects. *Estetyka i etyka pedahohichnoyi diyi [Aesthetics and ethics of pedagogical action]*, 28, 89-99.
- Lymarenko, L. I. (2024). Synerhiya dukhovnosti ta tvorchosti u students'kykh kul'turno-mystets'kykh proyektakh [Synergy of spirituality and creativity in student cultural and artistic projects]. *Estetyka i etyka pedahohichnoyi diyi [Aesthetics and ethics of pedagogical action]*, 29, 76-88 [in Ukrainian].
- Malyska, O. V. (2020). Syntez mystetstv yak innovatsiya v protsesi profesiynoyi pidhotovky maybutnikh uchyteliv pochatkovoyi shkoly [Synthesis of the Arts as an Innovation in the Professional Training of Future Elementary School Teachers]. *Pedahohichni nauky [Pedagogical Sciences]*, 3, 329-334 [in Ukrainian].
- Otych, O. M. (2009). *Mystetstvo u systemi rozvytku tvorchoi indyvidualnosti maibutnoho pedahoha profesiinoho navchannia: teoretychnyi i metodychnyi aspekty [Art in the system of development of creative individuality of the future teacher of professional training: theoretical and methodical aspects]*: monograph. Chernivtsi: Zelena Bukovyna [in Ukrainian].
- Otych, O. M. (2011). *Rozvytok tvorchoyi indyvidualnosti studentiv profesiyno-pedahohichnykh navchalnykh zakladiv zasobamy mystetstva [Development of creative individuality of students of vocational and pedagogical educational institutions through the means of art]*: monohrafiya. Chernivtsi: Zelena Bukovyna [in Ukrainian].
- Rudnytska, O. P. (2005). *Pedahohika: zahalna ta mystetska [Pedagogy: general and artistic]*: navch. posib. Ternopil': Navchalna knyha – Bohdan [in Ukrainian].
- Ushakova, I. O. (2021). Intehratsiynnyy potentsial syntetychnykh mystetstv u formuvanni kul'tury osobystosti na zanyattyakh z humanitarnykh dystsyplin [The integration potential of synthetic arts in the formation of personal culture in humanities classes]. *Dukhovnist osobystosti: metodolohiya, teoriya i praktyka [Spirituality of the individual: methodology, theory and practice]*, 3 (102), 333-345 [in Ukrainian].
- Vladymyrova, N. V. (2020). Dynamika zmin yavlyshcha syntezu mystetstv u ploshchyni dramatychnoho teatru [Dynamics of changes in the phenomenon of the synthesis of arts in the field of dramatic theater]. In *Syntez mystetstv u suchasnykh sotsiokulturnykh protsesakh [Synthesis of arts in modern socio-cultural processes]*: zb. tez mizhnar. nauk. konf. (pp. 14-16). Kyiv [in Ukrainian].

Одержано 23.09.2024 р. Рекомендовано до друку 24.10.2024 р. Оприлюднено 28.12.2024 р.
